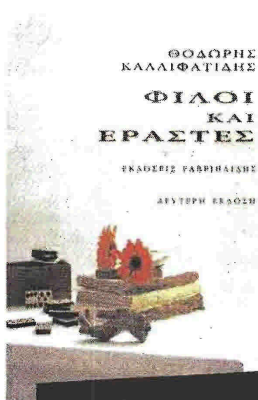

Ελληνικές φθινοπωρινές αναγνώσεις

Θωδωρής Καλλιφατίδης Φίλοι και εραστές

Εκδόσεις: Γαβριηλίδης

Σελ.: 311

Η ιστορία αρχίζει ένα απόγευμα του Φεβρουαρίου στη Στοκχόλμη το 2006, έτος εκλογών, και θα φτάσει ως τη Μαύρη Θάλασσα...

Ο Γκέοργκ Αντρέασον, διευθυντής του Γραφείου Πολιτισμού, έχει να αντιμετωπίσει μεγάλες δοκιμασίες: προσωπικές, ηθικές, πολιτικές. Έρωτας και πολιτική, εξουσία και ήθος, φιλία και αγάπη, αγάπη και πίστη. Μια ξένη ζωή στην πατρίδα σου ή μια δική σου ζωή κάπου αλλού;

Μανόλης Πρατικάκης Αφηγήματα ενός ψυχιάτρου

Εκδόσεις: Καστανιώτη

Σελ.: 100

Στα «Αφηγήματα ενός ψυχιάτρου» ο γνωστός και καταξιωμένος ποιητής Μανόλης Πρατικάκης, χωρίς να αποκόπτεται από το ποιητικό κέντρο του και τον στοχαστικό λυρισμό, μεταθέτει το κέντρο βάρους της έκφρασής του στην αφήγηση ιστοριών. Η αφήγηση αυτή, όπως δηλώνει ο τίτλος του βιβλίου, γίνεται από τη σκοπιά ενός ανθρώπου που βίωσε κάθε ιστορία με την ιδιότητα του ψυχιάτρου. Ο αυτοβιογραφικός όμως πυρήνας των ιστοριών δεν περιορίζει, αντιθέτως τροφοδοτεί τη μυθοπλασιακή τους μετάπλαση. Τα αφηγήματα του βιβλίου αναφέρονται στο τέλος της ζωής γνωστών προσώπων της λογοτεχνίας, όπως ο Τάσος Λειβαδίτης και ο Αλέξης Τραϊανός, ενώ ανατέμνουν τις μνήμες του συγγραφέα από πρόσωπα της οικογένειάς του, αλλά και από ασθενείς του.

Ηλίας Α. Παπαμόσχος Λειψή αριθμητική

Εκδόσεις: Κέδρος

Σελ.: 225

Μια φράση-χρησμός για την αξία της συγχώρεσης γραμμένη από άγνωστο χέρι σε μια πολυκαιρισμένη έκδοση των Αδερφών Καραμαζώφ. Ένα μικρό, ψόφιο κοράκι και ο αποχαιρετισμός των συντρόφων του. Ένα παράνομο πάθος σιγοβράζει σαν κυδώνι γλυκό. Μια ηλικιωμένη γυναίκα απολαμβάνει την τάρτα της σαν να τρώει την ίδια τη ζωή. Μια ιδιότητα απεργία πέ-

νας. Ο καημός ενός γύφτου γκαϊντατζή μόλις μαθαίνει ότι έχει φύσημα στο στήθος. Η ονειροφαντασιά ενός άντρα στο παλιό γουναράδικο του πατέρα του κάθε φορά που ακούει το «This hard land» του Bruce Springsteen.

Η κληρωτίδα της ζωής. Τα αδιάκοπα γυρίσματα της τύχης. Οι άνθρωποι και οι σκιές τους σε ανεξόφλητους λογαριασμούς της μνήμης. Θηρευτές και θηράματα σε απρόβλεπτες συναντήσεις. Ιστορίες για ό,τι ζωντανεύει και ό,τι ξεφτίζει σ' αυτόν τον κόσμο που μια λειψή αριθμητική μπορεί να τον βγάλει και μηδενικό.

Ζωρζ Σαρή Το προτελευταίο σκαλοπάτι

Εκδόσεις: Πατάκη

Σελ.: 164

«Δεν κουραζόμουν γράφοντας τα βιβλία μου. Τους είχα πάντα όλους γύρω μου, ανθρώπους αληθινούς, ζωντανούς ακόμα κι όταν είχαν πια πεθάνει. Έτσι ήταν κι η μητέρα μου – νεκρή από χρόνια, όμως ολοζώντανη όταν έγραφα το πρώτο μου βιβλίο, και το άλλο, και το άλλο... Κι έτσι ολοζώντανη έμεινε στη μνήμη μου κι η τρέλα της, που πολύ αργότερα μάθαμε ότι δεν ήταν τρέλα αλλά μια νόσος γνωστή σήμερα στον καθένα – αλτσχάιμερ. Στο τελευταίο μου βιβλίο, αισθάνθηκα την ανάγκη να χαρίσω στην Έμμα τη ζωή που δεν είχε, το τέλος μιας δυναμικής γυναίκας, ικανής να ξεπεράσει τον πόνο και να σταθεί στα πόδια της αυτάρκης κι αξιοπρεπής».

Z.S.

